

'Απέθανον ἐν Ἀθήναις οἱ καθηγηταὶ τῆς ἰατρικῆς ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ Γ. Βάφας καὶ Ν. Πεζόπουλος.
— Ὁ παρεπιδημῶν Ἀμερικανὸς καλλιτέχνης κ. Παῦλος Σουάν ἔκαμε διάλεξιν περὶ τέχνης, τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς καὶ τῶν διωφύρων μορφῶν τοῦ Ρεαλισμοῦ, τοῦ Ἰδεαλισμοῦ καὶ τοῦ Ἱμπερσιονισμοῦ.
— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁλοίου ἔκαμε διάλεξιν ὁ κ. Ν. Σπανδωνῆς περὶ τοῦ Γυναικείου προβλήματος ἐν Ἀθήναις, ἀποδείξας διὰ τῆς στατιστικῆς καὶ παραδειγμάτων διὸ ὁ βίος τῶν γυναικῶν ἐν Ἀθήναις καθίσταται ὀνημέραι προβληματικώτερος.

*

'Ἡ Κρητικὴ συνέλευσις διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς συγχώρη τὸν κ. Μιστριώτην διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς καθυπερνοῦσης γλώσσης ἀγῶνας αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆ ἐγγελοῖσθε βαθεῖαν καὶ εὐάρεστον ἐντύπωσιν.

*

Ὁ δευτέρος διευθυντὴς καὶ πραγματογνώμων τοῦ Μουσείου τῆς Βορέμης ἐν Γερμανίᾳ κ. Αἰμίλιος Βίλδμαν παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, ὠμίλησεν περὶ τῶν ἔργων τῆς ἡμετέρας Ἐθνικῆς Πινακοθήκης γαλλισι, μετὰ προβολῶν φωτοειδῶν εἰκόνων.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐκ Βοιωτίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι παρὰ τὸ χωρίον Καρυὰ τοῦ δήμου Ὀρχομενίων ἀνευρέθη σπουδαιότατης ἀξίας ἀρχαιολογικὸν ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον. Παριστᾶ σύμπλεγμα ἐξ 8 ἀτόμων καὶ ἓνα χοῖρον ὀδηγούμενον πρὸς θυσίαν.

*

Ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μεγ. Ἀλεξάνδρου καὶ Θερμοπυλίων ἀνευρέθησαν πένσσαρες τάφοι τοῦ Δ'. αἰῶνος, πλήρεις κτερισμάτων.

*

Ἐν τῇ Γερμανικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ ὁ κ. Σπρούκ ὠμίλησεν περὶ τῶν Φραγκο-Βυζαντινῶν ἀνδριάντων τῆς Ἡλίδος, ὁ δὲ κ. Κάρο περὶ τῶν πρώτων Ἑλλήνων ἀποίκων εἰς τὴν Δύσιν.
— Ἐν τῇ Αὐστριακῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ ὁ μὲν διευθυντὴς αὐτῆς κ. Α. Προμερστάιν ἀνεκοίνωσε τὰ πορτίσματα τῶν ἐν Ἡλίδι δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν τῆς σχολῆς, ὁ δὲ κ. Saucine ἀνέγνωσε τὰς ἐκ τῆς Ἀνδρου μελέτας αὐτοῦ.

*

Εἰς τὸ χωρίον Μούσγα τῆς Κυπαρισσίας ἀνευρέθησαν κίονες δωρικοῦ ρυθμοῦ καὶ λίθοι ἐπεξεργασμένοι καλλιτ. ἀποτελοῦντες λειψάνα μεγάλου οἰκοδομήματος. Ὁ γυμνασιάρχης κ. Λίσκαρις ἀπεφάνθη ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθρον τοῦ Ἀπόλλωνος, φρονεῖ δὲ ὅτι ὁ ζωὸς περικλείει πολυτίμους ἀρχαιοτάτας, αἵτινες ἀνασκαπόμεναι θέλουσι καθορίσῃ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Κυπαρισσίας καὶ τῆς ἀρχαίας Πύλου.

*

Εἰς τὴν Μαλεσίην τῆς Ἀταλάντης ἀνευρέθη ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ὕψους 1,48 παριστάνον νεανίαν ἐν ἱματίῳ καὶ παῖδα ἐν χλαμύδι, ἐπ' αὐτοῦ δὲ γεγραμμένα τὰ ἐξῆς: «ΛΥΚΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΧΑΙΡΕ».

Ἐπίσης ἀνευρέθη ἐπίγραμμα ἐν ᾧ ἀναφέρονται ὀνόματα ἐφθῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων.

*

Οἱ νέοι ἔφοροι ἀρχαιοτήτων ἐτοποθετήθησαν ὡς ἐξῆς:

Ν. Παπαδάκης εἰς Θήβας, Φ. Βερσάκης εἰς Μεσολόγιον, Ν. Κυπαρισσίας εἰς Πάτρας.
Ἐκ τῶν παλαιῶν ἐτοποθετήθησαν Ἀρβανιτόπουλος εἰς Βόλον, Ρωμαιοὶ εἰς Σπάρτην, Οἰκονόμος εἰς Ναύπλιον, Σταυρόπουλος εἰς Μύκωνον.

*

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν ὁ κ. Π. Καββαδίας ὠμίλησεν περὶ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀνασκαφῶν. Περὶ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Καββαδία ὁ Παρισινὸς τύπος ἔγραψε κολακευτικώτατα.

*

Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ ἤρξαντο αἱ ἀνακοινώσεις τῶν ἐταίρων. Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος περὶ τῶν Γόννων τῆς Θεσσαλίας, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς παλαιᾶς πόλεως ἐπὶ Ὀμήρου, Ἡροδότου καὶ Περσέως βασιλέως τῆς Μακεδονίας, εἶτα ἀνέφερε περὶ τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς εὐρέσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ 100 μαρμαρίνων ἐνεπιγράφων πλακῶν καὶ ἀγαλμάτων, καὶ διαφόρων μικρῶν ἀντικειμένων.

Εἶτα ὁ κ. Ι. Σβορώνος ὠμίλησεν περὶ τῆς κεφαλῆς ἐφθῆου, ἣν ὁ Φουρτβαίγλερ ἐπαύτισε πρὸς τὸν Εὐβουλεα τοῦ Πραξιτέλους, καὶ δι' ἣν ἀντίθετον ὑπευτήριξε γνώμην. Ὁ κ. Σβορώνος φρονεῖ ὅτι εἶνε ἡ κεφαλὴ αὐτῆ τοῦ Ἰάκχου, τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἐπεβεβαίωσεν ἡ ἐν Ἰταλίᾳ ἀνακάλυψις σαρκοφάγου εἰκονιζούσης τὴν Ἑλευσινιακὴν τριάδα, ἣτοι Δήμητραν, Κόρην καὶ Ἰάκχον. Ὁ κ. Σβορώνος κατέδειξεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅμοια ἦσαν ἡ στάσις, τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ ἔκφρασις τῶν τριῶν ἀγαλμάτων τοῦ διαστήματος Ἑλευσινιακοῦ συμπλέγματος τοῦ Πραξιτέλους.

*

Ὡς ἀνακοινῶν ἡμῖν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Βερσάκης ἀνεκαλύφθη ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τὴν λίμνην Χαλκιοπούλου σπουδαιότατον πώρινον ἀνάγλυφον μονόλιθον μετὰ τοῦ τυμπάνου νουῦ καὶ εἰκονίζον τὸν Δία κεραυνουῖντα γίγαντα, γνωστὴν δηλ. παράστασιν τῆς γιγαντομαχίας. Τὸ ἀνάγλυφον ἀνάγεται εἰς τὰ 550 περίπου π. Χ., κατὰ τι δηλ. νεώτερον τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὁμοίων πωρίνων ἐναετίων τῶν ἀρχαϊκωτέρων ναῶν.

Ἡ τεχνοτροπία δηλοῖ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς δωρικῆς τέχνης καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὰς μετόπας τῶν ναῶν τοῦ Σελινοῦντος ἐν Σικελίᾳ. Ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κειμήλια θὰ εἶνε τεθαμμένα εἰς τὸ μέρος τοῦτο, θὰ γίνουσι πιθανῶς ἀνασκαφαί, ἀφοῦ ἀπαλλοτριωθῇ ὁ χώρος. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἔφορος κ. Βερσάκης θὰ προβῇ εἰς τὴν ταξιμόνησιν τοῦ μουσείου Κερκύρας.

*

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχαιολ. σχολῇ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ δόκτορος Μποῦτσερ καὶ ἐτόνισε τὴν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστησαν αἱ Ἑλληνικαὶ σπουδαί. Εἶτα ὁ κ. Χαλινταὶ πρόβη εἰς ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ μύθου περὶ τῆς καύσεως τοῦ Δημοφῶντος ὑπὸ τῆς Δήμητρας, τῆς ἀναφερομένης παρα τοῦ Ὀμήρου. Τοῦ μύθου τούτου δύο ὑπῆρχον ἐκδόσεις ὅτι ὁ Δημοφῶν κατεκάζη ὑπὸ τῶν φλογῶν, ἢ ὅτι ἀπώλεσεν ἀπλῶς τὴν ἀθανασίαν, ἣν τῷ εἶχεν ὑπρωσθηθῆ ὁ Ζεὺς. Εἶτα ὁ κ. Ντῶκινς ὠμίλησεν περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γλυπτικῆς ἐπὶ ἐλέφαντος καὶ ὀστοῦ ἐν Σπάρτῃ.

*

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐπανῆλθε ἐκ ταξιδίου του ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐπεσκόπησεν τὴν τοποθεσίαν τοῦ Ἀκάνθου, ἐπὶ τοῦ Δωρικοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου κείνται τὰ ἔρειπια τῆς Κνίδου.

Ὁ Ἀκανθὸς εὐρίσκειται πλησίον τοῦ σημερινοῦ χω-

ρίου Ντάτσα και εις τὸ μέσον ἀκριβῶς τῆς γλωσσίδος τοῦ ἀκρωτηρίου, εἰς τὸ στενώτατον αὐτῆς σημεῖον. Ἡ τοποθεσία αὕτη θ' ἀνασκαφῆ πιθανῶς λίαν προσεγγῶς.

Ὅπισθεν τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Διαδόχου ἐν Ἀθήναις εὐρέθη πῆλινον εἰδῶλιον παριστῶν γυναῖκα καθαρίζουσαν. Ἐπίσης και μικρὸν χρυσοῦν ἐνώτιον ἀρίστης τέχνης.

*

Λίαν ἐνδιαφέροντα εὐρήματα ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως παρὰ τὴν Μερὸν, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὄρχαιου Αἰθιοπικοῦ, ἱερατικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κράτους, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν διεξήγοντο κατ' ἐντολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιθερπούλης ἀνασκαφαί. Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γάρσταγκ ἀνεκαλύφθη ναὸς τοῦ Ἡλίου, ὅστις ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Διοδώρου.

Εἰς τὴν νοτίαν πλευρὰν τοῦ ναοῦ εὐρέθησαν παραστάσεις θυσιῶν παιδίων καὶ νέων, καὶ ἀμέσως ὑπ' αὐτὴν δωμάτιον, ὅπου ἐξετελοῦντο αἱ θυσίαι. Εὐρέθησαν λίθοι ἐφ' ὧν ἤκονίζοντο αἱ μάχαιραι καὶ δοχεῖα πλήρη ἐκ ξυλανθράκων καὶ κεκαυμένων ἀνθρωπίνων μελῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀνάγλυφα καὶ εἰκόνες τοῦ ναοῦ καὶ πομπῶν θυσιῶν ἀνεκαλύφθησαν. Μία εἰκὼν παριστάνει, πῶς οἱ αἰχμαλῶται ἀνεβίβαζοντο ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου: Εἰς ἐξ αὐτῶν διαπερᾶται ὑπὸ ξίφους ὑπὸ τινος τῶν στρατιωτῶν. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εὐρίσκονται καὶ Ἕλληνες.

ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΔΕΣ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ»

Κατὰ τὴν ὀγδόην προεσπερίδα τῆς «Πινακοθήκης» ὁ ζωγράφος κ. Βύρων Κοντόπουλος ἀνέγνωσε φανταστικὸν, ἔμμετρον κατὰ τὸ πλεῖστον, διήγημά του ἐπιγραφόμενον «Κόσμοι ὀνειρών», τοῦ ὁποίου ὁ πρόλογος εἶχε δημοσιευθῆ πρό τινος εἰς τὴν «Πινακοθήκην».

Ἡ κ. Ἐλ. Γεωργαντῆ ἐτραγουδῆσε μίαν μονωδιάν ἐκ τῆς «Λακμῆ» λίαν ἐπιτυχῶς.

Ἡ δεσποινὶς Ντόλη Τρικοῦπη ἔπαιξεν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου μίαν Reverie τοῦ Παδερέφοκη, ὁ δὲ κ. Νάτ. Λαπαθιώτης ἀπήγγειλε τρία ἀνεκδότα ποιήματά του.

Περὶ τὸ τέλος, εἰς τοὺς κεκλημένους διενεμήθησαν ὑπὸ τῆς μικρᾶς θυγατρὸς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» μικρὰ ἀναμνηστικὰ δῶρα ἐπὶ τῷ νέφῳ ἔτει.

*

Κατὰ τὴν ἐνάτην προεσπερίδα ὁ κ. Θ. Τζαβέλλας διευθυντῆς τοῦ «Κράτους» ἀνέγνωσε προσωπικὰς αὐτοῦ ἐντυπώσεις ἐξ ἐπισκέψεως τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης.

Ὁ κ. Γ. Χωραφᾶς, καθηγητῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὴν «Σερενῶταν» καὶ τὴν «Ἀνάμνησιν» τοῦ Drgla.

Ἡ ἀπὸ τινος ἐγκαταστάσα ἐν Ἀθήναις κλειδοκυμβάλιστρια κ. Hinner ἔπαιξε τὸ 15ον prélude τοῦ Chopin, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ὀραιότερων.

Ὁ κ. Ν. Ζάνος, ὁ γνωστὸς διακεκριμένος ἠθοποιὸς καὶ καθηγητῆς τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου μετὰ σύντομον ὀμιλίαν περὶ ἱποκρίσεως, ἀπήγγειλε σατυρικοὺς στίχους τοῦ κ. Σουρῆ.

Ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος ἀπήγγειλε σατυρικὸν ποίημα φέρον τὸν τίτλον «Ὁ Ποιητῆς».

*

Κατὰ τὴν δεκάτην προεσπερίδα, ὁ κ. Δ. Καλογερόπουλος ἀνέγνωσε εὐθυμογράφημα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ ἐπισκέψεις». Ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος ἀνέγνωσε

εἰπενὲς ἀνεκδοτὸν δραματικὸν ποιήμα του, ὁ «Ἰακρός». Ὁ κ. Μπονάνος ἔπαιξεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου μίαν σύνθεσιν τοῦ Λίστ καὶ ἡ δεσποινὶς Ἰουλίτσα Ἀμπελά ἀπήγγειλε Γαλλιστί μὲν τὸ «Vase brisé» τοῦ Σουλῦ Προυδῶμ, ἑλληνιστί δὲ τὰ «Παράξενα τραγούδια» τοῦ κ. Δημητρακοπούλου.

*

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην προεσπερίδα, ἡ δεσποινὶς Εὐθαλία Δ. Λέκα ἀνέγνωσε μελέτην τῆς περὶ τῆς πνευματικῆς κινήσεως ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ', ὁ κ. Ν. Μαρσέλλος ἀνέγνωσε ποιήματά του ἐκ τῆς ἀνεκδότου σειρᾶς «Πένθιμα τραγούδια». Οἱ κ. κ. Λαπαθιώτης καὶ Δημητρακόπουλος ἀνεπλήρωσαν ἐπιτυχῶς τὸν ἔνεκα ἀσθενείας κωλυθέντα νὰ προσέλθῃ ὀμιλητὴν τῆς ἐσπέρας κ. Τ. Μωραϊτίνη.

Κατὰ τὴν προεσπερίδα ταύτην παρέστη καὶ ὁ παρεπιδημῶν Ἀμερικανὸς ζωγράφος κ. Παῦλος Σουάν.

Ἡ δωδεκάτη προεσπερις ἐδόθη πρὸς τιμὴν τῆς παρεπιδημούσης ἐξόχου καλλιτέχνιδος δεσποινίδος Ἐλπίδος Καλογεροπούλου, ἧτις καὶ παρέστη.

Πρῶτος ὀμίλησεν ὁ διακεκριμένος γλύπτης κ. Θωμᾶς Θωμόπουλος περὶ τῆς συγχρόνου τέχνης καὶ ἰδίως τῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ κυρία Κιρήνη Δημητρακοπούλου ἀνέγνωσε κριτικὰς ἐντυπώσεις περὶ τοῦ ἴσματος τῆς δεσποινίδος Καλογεροπούλου, ἃς ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς συναυλίας τῆς, ἡ δεσποινὶς Τασία Λυμπεροπούλου ἐτραγούδησεν ἐν ἄσμα τοῦ κ. Ξανθοπούλου, ὁ κ. Λαπαθιώτης ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου δυσκολοτάτην σύνθεσιν τοῦ Λίστ, ὁ κ. Δ. Καλογερόπουλος ἀνέγνωσεν ἐν μέρος τῶν «Κωμικῶν τύπων», ἡ δεσποινὶς Ξαβερία Κανελλοπούλου ἀπήγγειλε τρία ποιήματα τοῦ κ. Ν. Πολέμη, ὁ κ. Ν. Ζάνος τὴν ἀφήγησιν τοῦ Μαλτέζου ἀπὸ τὸν «Κωλέττην» καὶ ὁ κ. Πολυβ. Δημητρακόπουλος τὸ «Προπατορικὸν ἀμάρτημα», ἔμμετρον σάτυρον. Ἡ προεσπερις ἀρξαμένη τὴν 5 ἀπογευματινὴν παρετάθη μέχρι τῆς 9 μ. μ.

*

Κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην προεσπερίδα, καθ' ἣν παρευρέθησαν ἡ τὴν προτετραίαν ἀφιχθεῖσα ἐκ Βιέννης διπλωματοῦχος κλειδοκυμβάλιστρια δεσποινὶς Ἀγλαΐα Βυζάντη καὶ ὁ ἐκ Λονδίνου ἀφιχθεὶς πρό τινος διακεκριμένος ὑψίφωνος κ. Ξανθόπουλος, ἀνέγνωσε ὁ κ. Ριγ. Παρίσης, συντάκτης τῆς «Ἐστίας», ἠθογραφίαν εἰλημένην ἐκ τῆς Ἀθηναϊκῆς ζωῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀσφάλεια γάμου». Ὁ κ. Ἰω. Ἰωαννίδης, ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, ὀμίλησε περὶ τῆς δεσποινίδος Βυζάντη καὶ γενικώτερον περὶ τῆς τέχνης ἐν σέσει πρὸς τὸν πολιτισμὸν, ἡ δεσποινὶς δὲ Βυζάντη ἔδωκε δείγματα τῆς ἀληθῶς ὑπερέχου τέχνης τῆς. Ἐπαιξε μὲ μονωδικὴν ἀκριβείαν τρεῖς συνθέσεις. Τὴν Legende τοῦ Παδερέφοκη, μίαν étude τοῦ καθηγητοῦ τῆς Reihbort καὶ τοῦ Legittiski τὴν «Τσοκάτα». Ἐκ τούτων τὴν étude ἐξετέλεσε καίτοι δυσκολοτάτην, διὰ μόνης τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἐμποιήσασα κατὰπλήξιν διὰ τὴν εὐχέρειαν καὶ σταθερότητα τῆς ἐκτελέσεως. Κατόπιν ὁ γνωστότατος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δόγης ποιητῆς κ. Ι. Βουγιουκλάκης ἀπήγγειλε τρία λυρικά ποιήματα του, ἐν οἷς τὴν «Βρῦσιν τοῦ χωριοῦ», ὁ κ. Δ. Καλογερόπουλος ἀνέγνωσε σκαλάθυρμα ἐπὶ τὸν τίτλον «Τὸ καλᾶθι τῶν ἀχρήστων», ἡ δεσποινὶς Ἀμπελά ἀπήγγειλε μετὰ πολλοῦ λυρισμοῦ καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρασμία Ἀναστασιάδου ἔψαλλε μὲ πολὺ αἰσθημα ἐκ τῆς Μανῶν μίαν μονωδιάν καὶ ἐν ἄσμα κατὰ διασκευὴν τοῦ κ. Λαμπιλέτ.